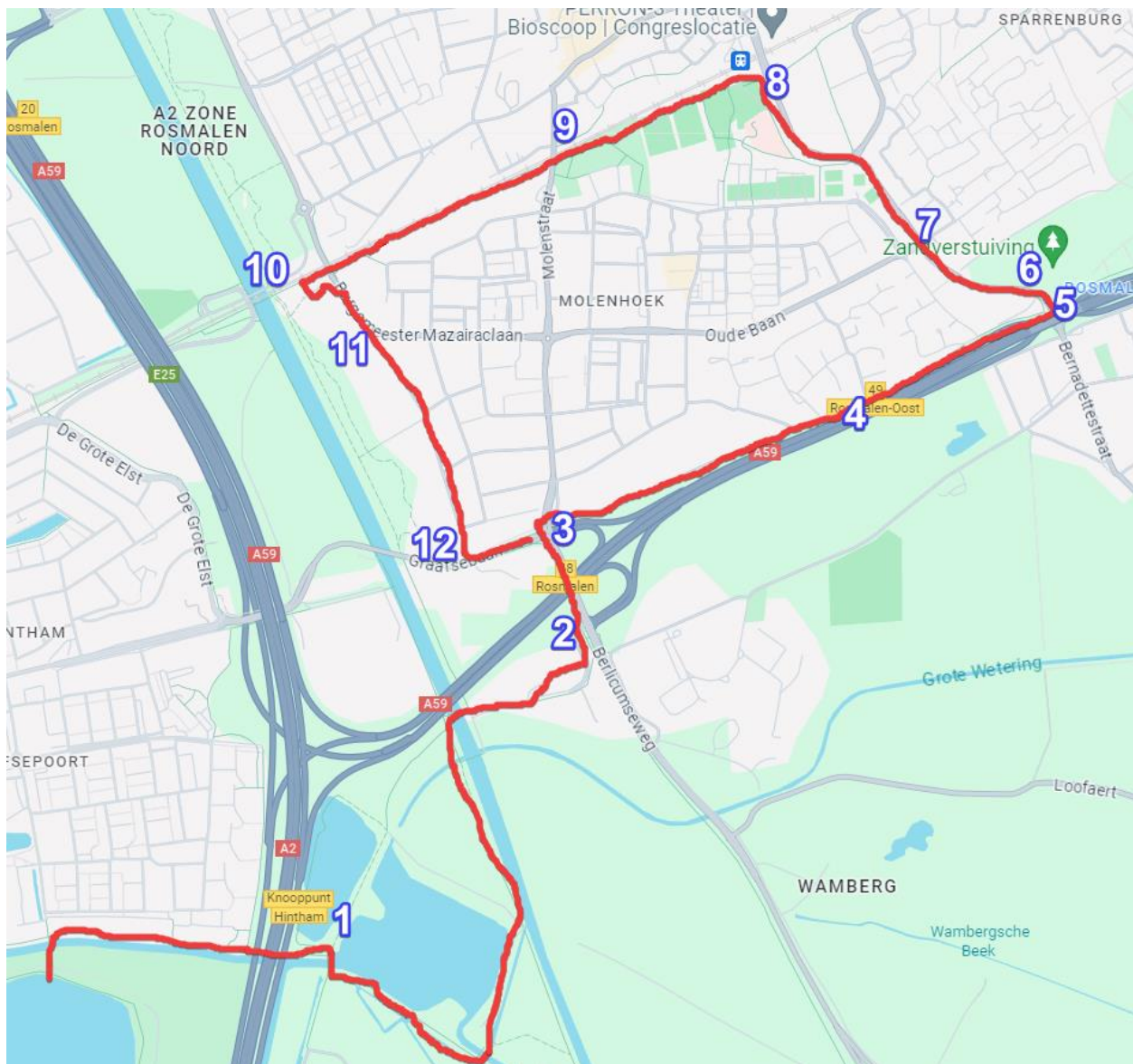

Een rondje om de wijk

Sinds een jaar of 6 woon ik in deze wijk. Het laatste jaar daarvan hou ik me bezig met infra. Daarvoor bekijken we vanuit de werkgroep regelmatig stukje van de wijk, meestal na een melding van bewoners. Is die uitrit gevaarlijk? Staat het verkeersbord op de verkeerde plek? Oei, daar liggen tegels los! Dan bespreken we die bevindingen met de andere leden van infra, en indien nodig zoeken we dan samen naar oplossingen.

Vandaag ben ik iets vroeger klaar met werken, het is mooi weer, en ik besluit een rondje om de wijk heen te fietsen, met mijn (denkbeeldige) infra-pet op. Alle bevindingen uit dit stuk staan ook op onze agenda/aandachtslijst. Mis je zaken, of wil je ons iets melden? Dat kan via infra@wijkmolenhoek.nl.

Op weg naar Rosmalen

Komende vanaf de richting Oosterplas fiets ik meestal over het fietsbruggetje, langs het kanaal, onder de snelweg door, en linksaf het Zandvangpad op (1). Het Zandvangpad is echter al geruime tijd afgesloten. Bevers hebben zich een weg gegraven onder een groot stuk van de dijk. Een behulpzame medewerker van Waterschap Aa en Maas die ik tegenkom laat me het gat in de dijk zien. Ongeveer een meter breed, en daarachter loopt een tunnel van zo'n 50m dwars onder de dijk. Daar weer een groot gat. En aangezien de bevers blijven graven zal de stabiliteit langzaam minder worden. Ik schrik wel van de grootte van het gat, en de lengte van deze gang, en besluit om maar niet meer te proberen om de afzetting heen te gaan. Voortaan een andere route dus! Om een veilige oplossing te creëren, rekening houdend met de natuur, zal dit pad tot ten minste 1 januari 2026 afgesloten zijn.

Dan rechtsaf, over het kleine bruggetje, en om het water heen, langs het kanaal. Een omweg van een paar minuten, maar achter me zie ik alweer iemand de fiets langs het hek manoeuvreren. Bij de sluis steek ik het Maximakanaal over, en beland via het nieuwe gravel voet-/fietspad (2) in ons eigen Rosmalen.

Graafsebaan

Nog wachtend voor het stoplicht word ik begroet door de narcissen die overal in de berm groeien (3). (Deze zullen als ik dit stuk af heb overigens al wel uitgebloeid zijn!) Wat opvalt zijn de grote bomen, en de ruimte die op veel plekken in onze wijk tussen de huizen en straten ligt. Ik steek over bij het stoplicht, en ga meteen rechtsaf naar het volgende stoplicht. Ze zijn op elkaar afgestemd, en ik hoef nauwelijks te wachten. Langs het Wapen van Rosmalen fiets ik verder over de Graafsebaan, richting de zandverstuiving. Rechts van me ligt de snelweg, links onze wijk. Auto's mogen hier ook langs, maar zijn er niet veel. Vanaf Zandbergen mogen de auto's niet door, maar ik op de fiets wel. Links staan ondertussen de bramenstruiken op een helling. Het geluid klinkt opeens erg hol hier (4). Kan hier iets aan gedaan worden? Tussen de Zandstraat en Sasseltberg mogen auto's er weer even op, en dan is de rest weer voor de fietsers. Ik passeer de carpoolplaats die vooral gebruikt lijkt te worden door recreanten voor de zandverstuiving. De rotonde laat ik rechts liggen (5), door naar de Deken van Roestellaan!

Deken van Roestellaan

Meteen zie je aan de overkant het Wiel van Armando (6). Ik wil even afstappen en oversteken, maar dit valt nog niet mee. Door de bocht in de weg kun je auto's niet van heel ver zien aankomen, en er wordt hard gereden. Zou een zebrapad helpen? Als de auto's het niet op tijd zien, wordt het alleen maar onveiliger, want voetgangers wanen zich dan juist wel veilig en letten minder op.

Doorgereden kom ik langs het paardenweitje. Twee kinderen zoeken naar paardenbloemen om te voeren aan het paard. Dan de rotonde (7). Hier moet een aardige manoeuvre gemaakt worden om er met de fiets langs te kunnen. Zeker als je van de Oude Baan af komt. De stoep naast het fietspad wordt ook onderbroken in een van de hoeken, het is te krap voor voetgangers helaas.

Door over een mooi fietspad richting Perron 3 en het station. De uitrit bij De Hoef staan 2 transformatorhuisjes. Zijn die laag genoeg om overheen te kijken vanuit bijvoorbeeld een sportwagen? Ik ga het fietspad De Hoef in, net voor het station. De slagboom gaat overigens net dicht.

De Hoef / Bevrijdingspad

Het rode asfalt fietst altijd zo lekker! Het lijkt soepeler dan normaal asfalt, maar dat zal vast tussen mijn oren zitten. De weg is mooi, breed, en er rijdt nu verder niemand! Wel staan er auto's geparkeerd waar ze niet horen te staan, en deze blokkeren wellicht wat ander verkeer. Als fietser heb ik er geen last van. Auto's kunnen dan niet verder meer, maar het fietspad loopt door. Ook al staat er een vrolijk bordje 'zangfietspad' (9), ik zing niet. Dat kan ik de omgeving niet aandoen. Wel fluit ik vrolijk een deuntje. Links zie ik een voetbalveldje, rechts het spoor, gevolgd door het wandelpark waar niet veel te wandelen valt, en de 'kabelbaanspeeltuin', zoals mijn kinderen hem noemen. De kleine skatebaan is verdwenen,

wat daarvoor in de plaats komt is nog onbekend. Skaters uit Rosmalen moeten nu naar de skatebaan Laaghemaal. Veel mooier en groter, maar voor ons verder wel wat weg.

De molenstraat oversteken, en weer fiets je door een bos, lijkt het wel. Het valt me weer op dat in ieder geval de buitenkant van onze wijk erg groen is. Over groen gesproken, de trein haalt me ondertussen in. Vóór de Burgemeester Maizaracloon kun je links het pad af, in een vreemd bochtje omlaag. Ik besluit rechtdoor te gaan over de Molenstraat heen (over het [mozaïek-gedicht in de tunnel](#) heen), en net als zovelen doen, met de fiets van de helling af (de Burgemeester Jonkheer von Heijdenlaan op) te rijden waar helemaal geen fietspad is. Het olifantenpaadje getuigt dat dit vaker gebeurt (10). Eigenlijk wil ik via het Kanaalpark weer zuidelijk gaan, maar technisch ligt dit buiten onze wijk. Ook heeft het recent geregend, en er liggen veel plassen. Wel stap ik even af en loop door naar de [zadenbibliotheek](#). Er staan veel plantjes op de grond te wachten op een nieuwe eigenaar, en er hangen verschillende zakjes zaden. Zelf ben ik thuis al de eerste plantjes aan het opkweken en gaan ze binnenkort de grond in! In de verte doemt de eerste regenwolk op, dus snel terug naar de fiets! Nog even kijken; en ja hoor, de hertjes zijn er nog!

[Burgemeester Mazairacloon](#)

Rechtsaf de Burgemeester Mazairacloon op. De lastige oversteek voor de fietsers (en voetgangers) uit de richting van de brandweer laat ik achter me liggen. Een auto komt met grote snelheid achterop rijden, rijdt me voorbij, remt af voor de bocht, en besluit dan dat de verloren tijd moet worden ingehaald (11). Voordat ik de Heer en Beekstraat in kan gaan is de auto al voorbij de rotonde gescheurd. Haast?

[Heer en Beekstraat](#)

Ik heb mijn ronde bijna af, net op tijd, want het begint te regenen. In dit hoekje van de wijk lijken altijd meerdere mensen aan het verbouwen te zijn. Hele huizen worden gestript, en alleen wat muren blijven staan. Over een paar maanden zien we wat er voor terug komt. Het is een leuke weg, waar je als voetganger ook het paadje achter de bomen kunt nemen. Daar hebben we al regelmatig een eekhoorn gezien, en ook vandaag schiet er een snel de boom in als ik er aan kom. Ik rijd de straat helemaal uit. Dan na restaurant Bij Bourgondisch de Graafsebaan oversteken (12). Verkeer van rechts is moeilijk te zien, en komt soms (te) snel van de brug afrijden. Oppassen geblazen, maar je kunt halverwege de weg veilig stoppen. Over het fietspad door, bijna rond! Bij de uitrit van het Heijmans hoofdkantoor liggen de lichtjes die aankomende auto's signaleren dat fietsers eraan komen. Hierna maak ik de ronde vol. Na een laatste blik op de narcissen fiets ik toch maar snel naar huis. Het is ondertussen toch alweer laat geworden!

[Thuis](#)

Thuis aangekomen zet ik de fiets weg, en mijmer over de route die ik afgelegd heb, beseffend dat ik in een heerlijke wijk woon waar ruimte is voor jong en oud. 'Thuis' noemde ik deze paragraaf, en zo voel ik me hier ook. Vandaag een rondje gedaan óm de wijk heen, en ervan genoten. Er zijn zeker nog wat punten waar we aan kunnen werken met de groep infra, maar voor vandaag is het klaar. Morgen is er weer een dag. Het lijkt dan te gaan regenen, maar ik zal toch weer de fiets pakken!

Koen Luijsterburg - Infra